

Nha Trang Trong Cơn Ác Mộng

Sao người ta cạo đầu hết núi Nha Trang vậy?
Sao không đốt cho cháy như Hồng Lĩnh, sao đâu?

Nhìn núi bị cạo đầu thấy buồn rầu chi lạ
Nghe lành lạnh trên má, mình muốn đi tu chẳng?

Mà tu bao nhiêu năm mới được thành Di Lạc?
Ngồi yên cười khặc khặc, đổi đời nha Nha Trang!

Cái câu: "Một đêm nằm bằng cả trăm năm ở",
Nha Trang tôi từng ở...nỡ nào mà tôi quên?

Nha Trang xưa bình yên, tỉnh Khánh Hòa, đúng nghĩa
Bây giờ người ta rả từng cái lông Nha Trang!

Ôi biển bạc rừng vàng! Ôi phố ngang, phố dọc
Tôi làm sao không khóc nhìn Nha Trang trọc đầu?

Nha Trang có cây cầu, là Cây Cầu Xóm Bóng
Chiều Hà Thanh mơ mộng nghe biển núi rù rì...

*

Hà Tĩnh chẳng còn chi ngoài dãy núi trơ trụi!
Đà Lạt sao nông nổi: núi Lâm Viên bạc phơ...

Rồi Nha Trang như mơ đang rùng mình ác mộng!
Vậy mà cứ phải sống...sống để nhìn Nước Non!

Ai mua tôi nỗi buồn, tôi bán đây, mua hộ!
Ai mua tôi nỗi nhớ, không! Tôi không bán đâu!

*Nhìn Nha Trang trọc đầu...tưởng Thầy Tu bất đắc
Lau mấy giọt nước mắt mà nhòe hết bài thơ!*

Trần Văn Lệ